

[Stinus]

ikke-krigstid, og den traktatmæssigt bestemte atomvåbenfri zone, som vi ønsker etableret, og som også skal gælde i krise- og krigstid. Efter vores opfattelse haster det meget med at komme i gang.

Vi vil få at vide, at disse tanker om at gøre Norden til en atomvåbenfri zone er urealistiske og bløøjede, og at der til syvende og sidst ikke vil være nogen garanti for, at en eventuel aftale vil blive overholdt i en krisesituation. Det er vi parate til at leve med, for vi er overbevist om, at virkningen af etableringen af en atomvåbenfri zone i Norden vil være afspænding, og at denne afspænding kan virke afsmittende på andre områder i verden. Der er behov for afspænding, og som verden ser ud i dag, er der også behov for ensidige skridt til afspænding.

Under alle omstændigheder vil vi med en atomvåbenfri zone opnå det, at atomvåbenmagterne, som skal garantere en sådan zone, ikke vil have mulighed for at true med brug af atomvåben over for zonen. Det er også afspænding, selv om det gælder et begrænset område.

Situationen i verden er sådan, at nogen simpelt hen må tage de første skridt, og vi tror altså på, at de nordiske lande har mulighed for at gøre det og dermed give afspændingspolitikken nyt liv. Det haster meget, så meget, at der ikke er tid til at vente på det, der betegnes som en bredere europæisk sammenhæng.

Det radikale venstre er enig med Nej til Atomvåben, som er den danske fredsorganisation bag det forslag, der refereres til i forslaget til folketingsbeslutning. Oprettelse af en atomvåbenfri zone er først og fremmest en selvstændig afspændings- og nedrustningspolitisk handling, som skal påvise mulighederne for alternative sikkerhedspolitiske løsninger, som peger frem mod et Europa frit for atomvåben.

Faktisk har alle FN's medlemslande, store og små, forpligtelse til at arbejde for oprettelsen af atomvåbenfri zoner; det er sket ved regeringernes accept af slutdokumentet fra FN's ekstraordinære generalforsamling om nedrustning i 1978. Der tales i pkt. 33 om oprettelsen af atomvåbenfri zoner som en vigtig nedrustningsforanstaltning, hvormed det sikres, at zonerne helt og holdent befries

for atomvåben og der sikres respekt for sådanne zoner fra atomvåbenmagternes side.

Det radikale venstre er enig med hr. Anker Jørgensen, som på et møde under Nordisk Råds session i Stockholm den 28. februar i år udtalte, at han for sin del ikke ville være afhængig af NATO's, USA's og præsident Reagans godkendelse af, hvad man ville gå ind for i enhver fase, mens spørgsmålet om en eventuel atomvåbenfri zone drøftes.

Dette er ikke for vores vedkommende en undsigelse af NATO-medlemskabet og NATO-samarbejdet, men en understregning af Danmarks suverænitet inden for dette samarbejde. De planer, som nu er blevet kendt under titlen: Airland Battle-2000, øger efter det radikale venstres opfattelse Danmarks behov for at understrege dette.

Airland Battle-2000 opererer med planer om et offensivt fremskudt forsvar, som gør brug af atomvåben stationeret på dansk jord i en krise- eller krigssituation. Dette er uacceptabelt for os, og det må vi lade vore NATO-partnere forstå. Men naturligvis skal de holdes underrettet om vore planer med og arbejdet omkring en atomvåbenfri zone i Norden, som gerne skulle følges op af atomvåbenfri zoner andre steder i Europa. Der er jo overvejelser om en atomvåbenfri zone i Balkanområdet. En atomvåbenfri zone i Norden og en anden i Sydeuropa kan være en god begyndelse på en atomvåbenfri zone ned gennem Europa.

Jeg vil slutte med at gentage: nogle skal tage det første skridt. Det radikale venstre mener, at Norden bør gøre det.

Nør Christensen (CD):

Jeg vil gerne dele hr. Stinus' bemærkninger vedrørende de korte bemærkninger. Det kan godt være, at der nogle steder skulle gøres nogle overvejelser om, hvorvidt man kunne forandre folketingets forretningsorden, således at man i hvert fald skulle igennem en anden omgang, men jeg blev jo belært om i går, også af erfarne politikere, at man næsten kræver folk på talerstolen, selv om der er en anden omgang tilbage.

B 6 er en genfremsættelse af et for folketinget i 1983-84, 1. samling, fremsat forslag, og de to partier, som er forslagsstillere, indskrænker sig til at ønske Norden som en atomvåbenfri zone. Hvorfor ikke gå så vidt